

Gratis

Vi plukkede de sidste æbler ned her i weekenden.

Det blev ikke til så mange i år. Det er den ringeste høst, vi endnu har haft. Og Det er jo lige til at blive sur over -hvis altså ikke det var for en ganske bestemt historie, som dukker op i hovedet på mig hvert år, når vi plukker æbler.

Det er ikke en historie fra bibelen, den er fra min datter Frida, men derfor skal i nu høre den alligevel!

Det var engang, vi var afsted på sommerferie. Vi lå på campingplads, og Frida trængte afgjort til at vaskes. Hun ville i brusebad. Men hun var kun 3 år dengang, og jeg holdte på, at vi kunne nøjes med vaskerummet.

- For Det er gratis sagde jeg.

Er det GRATIS? Gentog hun med eftertryk. Hun var lige i den alder, hvor man samler på spændende ord. Og mens hun blev vasket fortsatte hun: var ved WC'et også gratis? Og sæben? Og vanddunken?

Dagen efter tog vi til stranden. Er det også gratis? Jeg garanterede hende at både hele Vesterhavet og stranden var gratis at bruge. Men hvordan bærer man sig ad med at forklare, at muslingeskaller er gratis og at søstjerner for den sags skyld også er det, men fisk er kun gratis, hvis man selv har fanget dem?

Et par dage efter var vi på besøg hos familien, og nu begyndte det ligefrem at blive pinligt. For hvad i alverden skal man svare, når man sidder der ved middagsbordet, og ungen så himmelhøjt spørger, om maden er gratis?

Jeg forsøgte at forklare, at jo altså, vi skulle jo ikke betale for det, for vi var jo gæster. Så man kunne godt sige, at for os var det gratis. Men de andre havde jo købt kødet, så det var ikke gratis. Man kartoflerne havde de jo i haven, så de var gratis. jeg kunne godt selv høre, at det lød enormt rodet, og det var tydeligt at se, ungen ikke forstod et muk af det.

Men hvorfor Søren havde hun også kastet sig over sådan et tosset ord som gratis? Det gav jo anledning til spørgsmål, som var komplet umuligt at svare på.

Er kusiner for eksempel gratis?

Jeg havde aldrig i mit liv tænkt på, at kusiner kunne betragtes under den synsvinkel. Og Jeg kan heldigvis ikke huske, hvad jeg svarede. Det kan kun have været noget vrøvl.

Og hun blev ved. Længe efter vi var kommet hjem fra ferien og med hele den stædighed, som kun en treårig kan mobilisere: er sange gratis? Er mandag gratis? Det snurrede i

hovedet på mig, og jeg var ærlig talt ved at blive bekymret. Havde vi virkelig talt så meget om penge? Det var da uhyggeligt, at en treårig skulle gå der og spekulere på, om tingene var gratis eller ikke! Hvorfor gjorde hun det?

Det hele blev som sagt opklaret den dag, vi plukkede æbler. Hun gik og samlede de støtte op, og jeg havde svaret, at æblerne var gratis, fordi de voksede i Vores egen have, og at stigen var gratis at stå på. Så kom det forløsende spørgsmål dernede fra: Hvem er Grati?

Hvem er Grati??!!

Hele tilværelsen slog en kolbøtte i hovedet på mig. Og da det stod stille igen, så den helt anderledes ud end før.

Det var jo mig, der havde misforstået det hele. Ungen havde simpelthen gået ud fra, at alting måtte være nogens. Og alle de ting, der var gratis, de måtte altså ganske logisk tilhøre en mægtig Hr. Grati!

Jeg kunne se ham for mig. Den mægtige HR. Grati som ejede både græsplænen og kusinerne og hele Vesterhavet og mandage med. Og gav os lov til bare at bruge løs af det alt sammen! Hvem HR. Grati var? Det var da soleklart! Det er gud! Råbte jeg ned til hende. Er det gud? Sagde hun begejstret.

Ja, Det er et af guds navne. Jeg havde bare glemte det. For det havde jeg virkeligt. Jeg vidste jo godt, at gratis betyder det som man kun kan betale for med tak!

Men jeg vidste det kun Sådan, som man kan vide den slags fra en ordbog. Nu havde min gratis unge fået det hele vendt sådan på hovedet, så jeg kunne se det i virkeligheden!

At her stod vi midt i HR. Grati klare oktober dag, og på HR. Grati stige og plukket alle HR. Grati æbler. Og det måtte vi godt, for han havde selv givet os lov til at låne det alt sammen, lige så meget vi ville! Det boblede i en af fryd over den opdagelse. Og det hele føltes som ren og skær overskud nu, hvor jeg kunne se, at alle de dejlige ting som vi kan dele med hinanden, de tilhører HR. Grati. Og han låner dem ud til højre og venstre. Og Det er ærligt talt pænt af ham!

Og den historie er jo endeløs.

I kan selv fortælle videre på den.